

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Euroopan oikeusasiamiehen päätös Euroopan pankkiviranomaista (EPV) vastaan tehtyä kantelua 1561/2014/MHZ koskevan tutkimuksen päättämisestä

Päätös

Kanteluasia 1561/2014/MHZ - **Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 13/10/2014 - Päätökset, pvm 06/07/2015 - Toimielin, jota kantelu koskee** Euroopan pankkiviranomainen (Ei hallinnollista epäkohtaa) |

Asiassa oli kyse siitä, että Euroopan pankkiviranomainen (EPV) on viivyttänyt kantelijan EPV:lle esittämää pyyntöä tutkia, onko Viron finanssivalvontaviranomainen rikkonut EU:n lainsäädäntöä. Oikeusasiamies tutki asiaa ja totesi, että EPV pystyi suurimmaksi osaksi perustelemaan viivästymisensä. Tästä syystä ja myös siksi, että EPV pyysi anteeksi viivästystä ja sitoutui parantamaan menettelyään, oikeusasiamies ei havainnut hallinnollista epäkohtaa. Koska EPV vahvisti tutkimuksen aikana sisäiset määräajat samankaltaisten pyyntöjen käsittelylle, oikeusasiamies kannusti sitä virallistamaan nämä määräajat muuttamalla työjärjestystään. Näin ollen hän päätti asian käsittelyn lisähuomautuksella.

Kantelun tausta

1. Kantelu koskee virolaista pankkia (jäljempänä Viron pankki).
2. Kantelijaa edustava asianajotoimisto (muiden pyynnön esittäjien joukossa) toimitti 21 päivänä toukokuuta 2013 Euroopan pankkiviranomaiselle, jäljempänä 'EPV', asetuksen (EU) 1093/2010 [1] 17 artiklan mukaisen pyynnön tutkia Viron finanssivalvontaviranomainen, jäljempänä 'virolainen viranomainen', EU:n direktiivin 2007/44/EY [2] väitetystä rikkomisesta.
3. Pyyntöä esittäjät väittivät, että Viron viranomainen ei arvioinut asianmukaisesti, oliko pankin X ja sen emoyhtiö Y:n ostama Viron pankin osakkeiden enemmistön asianmukainen arviointi, eikä se valvonut kyseistä hankintaa asianmukaisesti. Tämä johti siihen, että ensin mainitulla oli

suora määräysvalta osakepääomassa ja sillä oli välillinen määräysvalta osakepääomassa. Tältä osin pyynnön esittäjät katsoivat, että Viron pankin asiakkaiden talletukset ja pääoma eivät ole turvallisia eivätkä pankkisalaisuuden piiriin kuuluvat tiedot ole turvallisia.

4. EPV vahvisti 23 päivänä toukokuuta 2013 vastaanottaneensa pyynnön ja sitoutui tarkastelemaan asiaa ja ilmoittamaan pyynnön esittäjille seuraavista vaiheista aikanaan. Vuoden 2013 kesä-joulukuussa EPV ja pyynnön esittäjät kävivät kirjeenvaihtoa. EPV ilmoitti johdonmukaisesti vastaanottaneensa kirjeenvaihdon ja lisätodisteet. EPV ilmoitti joka kerta pyynnön esittäjille, että heille tiedotetaan piakkoin tutkintaprosessista ja sen seuraavista vaiheista (mutta viivästykselle ei esitetty perusteita).

5. EPV ilmoitti 15 päivänä tammikuuta 2014 asianajotoimistolle, että pyyntö katsottiin hyväksyttäväksi silloisten unionin oikeuden rikkomista koskevien tutkintaa koskevien EPV:n sisäisten käsittelysääntöjen [3] mukaisesti.

6. Kahdeksan kuukautta myöhemmin EPV ei ollut vielä päättänyt, aikooko se tutkia Viron valvontaviranomaista. Kantelija kääntyi Euroopan oikeusasiamiehen puoleen.

Tutkimus

7. Oikeusasiamies aloitti kantelua koskevan tutkimuksen ja yksilöi seuraavan väitteen ja väitteen:

1) EPV ei ole käsitellyt pyyntöä asianmukaisesti;

2) EPV:n olisi ryhdyttävä toimiin vastauksena pyyntöön ja ilmoitettava tästä kantelijalle viipymättä.

8. Aloittaessaan tutkimuksen oikeusasiamies pyysi EPV:tä ilmoittamaan hänelle menettelyn kullekin vaiheelle sisäisesti asetetuista määräajoista, kun se käsittelee asetuksen (EU) N:o 1093/2010 17 artiklan mukaisia samankaltaisia pyyntöjä.

9. Tutkimuksen aikana oikeusasiamies sai EPV:n lausunnon kantelusta ja sen jälkeen kantelijan huomautukset vastauksena EPV:n lausuntoon. Oikeusasiamies on tutkintaa suorittaessaan ottanut huomioon osapuolten esittämät perustelut ja lausunnot.

Pyyntöä ja siihen liittyvää vaatimusta ei ole käsitelty asianmukaisesti

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

10. Kantelija väitti, että EPV ei ollut toiminut kohtuullisessa ajassa eikä ollut perustellut

viivästystään. Pyyntö toimitettiin toukokuussa 2013, ja vasta tammikuussa 2014 EPV päätti sen hyväksyttävyydestä. Lisäksi EPV ei ollut ennen oikeusasiamiehelle tehdyn kantelun tekopäivää (8. syyskuuta 2014) ilmoittanut kantelijalle päätöksestään aloittaa tutkimus pyynnön johdosta tai lopettaa pyyntö aloittamatta tutkimusta.

11. Kantelija huomautti, että EPV:n vuoden 2012 työjärjestyksessä, jota sovellettiin pyynnön esittämisajankohtana, erotettiin toisistaan pyynnön käsittelyn kolme vaihetta: I) päätös tutkittavaksi ottamisesta; II) päätös tutkimuksen vireillepanosta ja III) tutkimus.

12. Tässä työjärjestyksessä ei määrätä aikataulusta, jonka kuluessa EPV:n olisi tehtävä päätös vaiheittain i ja ii. Näin ollen sovelletaan kohtuullista aikaa koskevia yleisiä sääntöjä. Valituksen tekijä väitti, että kahdeksan kuukauden määräaikojen, joiden kuluessa pyyntö voidaan ottaa käsiteltäväksi, ja yli kahdeksan kuukauden määräajan, jonka kuluessa päätetään tutkimuksen aloittamisesta, ei voida katsoa olevan ”kohtuullista aikaa”. Näin on sitäkin suuremmalla syyllä, jos otetaan huomioon, että molemmat päätökset ovat *luonteeltaan teknisiä*.

13. EPV toimitti vastauksessaan yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten se käsitteli pyyntöä aikajärjestyksessä seuraavasti:

- Toukokuun 21 päivänä 2013 esitettyä pyyntöä täydennettiin useilla lisäkirjeillä, jotka oli päivätty 3 päivänä kesäkuuta 2013 (ja niihin liitetyt asiakirjat); Elokuuta 2013; Lokakuuta 2013 ja 27. marraskuuta 2013 (liitettyine asiakirjoin).
- EPV otti yhteyttä Viron viranomaiseen 3. helmikuuta 2014 ja pyysi siltä näkemyksiä direktiivin 2007/44 väitetystä rikkomisesta. Viron viranomainen totesi 24 päivänä helmikuuta 2014 antamassaan vastauksessa, että asiaa oli käsitelty laajasti aiempina vuosina.
- Tällä välin kantelija ilmoitti 17 päivänä helmikuuta 2014 EPV:lle, että sen alustava arvio oli vuotanut lehdistölle. Kantelija ilmoitti 4. huhtikuuta 2014 EPV:lle pyyntöön liittyvästä kansallisesta tuomioistuimen päätöksestä. Kantelijalle ilmoitettiin vastauksena, että Viron valvontaviranomaisen kanssa tehtiin ”alustava tutkimus” ja että tämä tutkimus oli käynnissä.
- EPV pyysi 11 päivänä huhtikuuta 2014 Viron viranomaiselta lisätietoja ja todisteita.
- Valituksen tekijä toimitti 29 päivänä huhtikuuta 2014 lisätietoja asian kannalta merkityksellisistä tapahtumista Virossa. Tämän jälkeen EPV ilmoitti kantelijalle, että asian monimutkaisuuden, asiakirja-aineiston lukuisten asiakirjojen, rajallisten resurssien ja tarvittavien käännösten vuoksi se tarvitsi enemmän aikaa arvioida pyyntöä ja päättää, aloitetaanko tutkimus Viron viranomaista vastaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010 17 artiklan mukaisesti.
- Viron valvontaviranomainen toimitti 3 päivänä kesäkuuta 2014 lisävastauksen (jonka liitteenä oli useita asiakirjoja), jonka EPV myöhemmin arvioi ja analysoi.
- Päivänä, jona EPV vastasi oikeusasiamiehelle (19. joulukuuta 2014), se sai arviointinsa valmiiksi. Se teki päätöksen, jossa se ilmaisi aikomuksensa lopettaa pyyntö eikä aloittaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 17 artiklan mukaista tutkintaa. Samana päivänä se lähetti kantelijalle tätä koskevan kirjeen.

14. EPV totesi, että se oli ollut säännöllisesti yhteydessä kantelijaan. Se huomautti kuitenkin, että se oli saanut ” *hyvin huomattavan määrän monimutkaisia tosiseikkoja, joita sen oli harkittava voidakseen päättää, miten edetä* ”. Lisäksi EPV:n oli ” *kesän aikana* ” kohdennettava varoja uudelleen monimutkaiseen ja kiireelliseen tutkimukseen siitä, että Z:n kansalliset

viranomaiset eivät ole asettaneet suojattuja talletuksia tallettajien saataville. Kun otetaan huomioon asianomaisten Z-pankkien tallettajille aiheutuvat seuraukset, EPV asetti tutkimuksen etusijalle, mikä johti odottamattomiin viivästyksiin vireillä olevien pyyntöjen käsittelyssä.

15. Vastauksena oikeusasiamiehen erityiseen tietopyyntöön (edellä 8 kohta) EPV totesi, että sen oikeudellinen yksikkö *"on äskettäin vakiinnuttanut"* [4] menettelyn valitusten/pyyntöjen seuraamiseksi käyttäen erityistä *"hankkeenhallintavälinettä"*. EPV selitti, että *"se asettaa kullekin kantelulle alustavat määräajat, jotka perustuvat valitusten vastaanottamiseen välittömästi, suorittaa valituksen alustavan uudelleentarkastelun kahden viikon kuluessa ja, jollei tämä analyysi johda pyynnön päättämiseen kyseisessä vaiheessa, perusteellisempi analyysi... kolmen ja puolen kuukauden kuluessa ja ilmoittaa pyynnön esittäjälle EPV:n analyysistä seuraavan kuukauden kuluessa."* Näitä määräaikoja mukautetaan esitettyjen pyyntöjen luonteen ja erityisesti niiden monimutkaisuuden, toimivaltaisille viranomaisille tehtävien tutkimusten laajuuden, niiden vastausten oikea-aikaisuuden ja tarpeen priorisoida pyyntöjä oikeudellisen yksikön muuhun työhön nähden. Viime kädessä tarkoituksena on antaa pyynnön esittäjälle arviointi vuoden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta ja pitää hän asianmukaisesti ajan tasalla.

16. EPV liitti vastaukseensa jäljennöksen kantelijalle 19. joulukuuta 2014 päivätystä kirjeestään. Kirjeessä se ilmoitti kantelijalle, että se aikoo *"päättää [pyynnön] eikä aloittaa asetuksen (EU) 1093/2010 17 artiklan mukaista tutkimusta"* ja perusteli päätöksensä yksityiskohtaisesti. EPV totesi, että pyyntö olisi päätettävä, koska kantelija ei ollut esittänyt mitään olennaista näyttöä, jonka perusteella se olisi voinut uskoa, *että "rikkominen, jos ja kun se osoitetaan, heikentäisi oikeusvaltion perusteita, ilman systeemistä luonnetta tai mitään näkökohtaa, joka johtaisi ihmisoikeuksien tai muiden perusvapauksien rikkomiseen"*. Se totesi lisäksi, ettei ollut mitään näyttöä siitä, että Viron valvontaviranomainen olisi laiminlyönyt valvontavelvollisuutensa. EPV totesi, että selvitettyään X:n taloudellisesti vaikean tilanteen Viron valvontaviranomainen toimi tavalla, jolla ilmeisesti pyrittiin varmistamaan Viron pankin vakaus. Lisäksi riidanalaiset asiat johtivat merkittäviin riita-asioihin Viron hallinto- ja siviilituomioistuimissa, joissa oli osallisena Viron viranomainen.

Kantelijaa pyydettiin toimittamaan *"kaikki uudet merkitykselliset tiedot"*, jotka voisivat oikeuttaa tapauksen jatkokäsittelyn neljän viikon kuluessa. Muussa tapauksessa EPV sulkisi kantelijan pyynnön lopullisesti.

EPV pyysi kantelijalta anteeksi pyynnön analysointiin käyttämänsä ajan. Se selitti, että tämä johtui *"erittäin suuresta työtaakasta, joka rajoittaa resursseja, jotka voimme osoittaa tällaisten pyyntöjen käsittelyyn"*, ja kesän aikana ilmenneeseen tarpeeseen asettaa etusijalle muut pyynnöt, jotka koskevat tallettajien mahdollisuutta saada talletuksiaan kahdessa Z-pankissa. Se totesi, että se *"pyrkii varmistamaan, että tällaisten pyyntöjen käsittelyn etenemisestä tiedotetaan säännöllisemmin tulevaisuudessa"*.

17. EPV:n 27. helmikuuta 2015 antamasta vastauksesta esittämissään huomautuksissa kantelija katsoi, että EPV:n olisi pitänyt päättää tutkia Viron viranomaisen väitettyjä EU:n lainsäädännön rikkomisia eikä lopettaa pyyntöä. Virolainen ensimmäisen oikeusasteen

tuomioistuim vahvisti 19. helmikuuta 2015 sekä Viron että EU:n lainsäädännön vakavat rikkomiset X:ssä. Tämä tuomio herätti epäilyksiä Viron viranomaisen EPV:lle esittämien huomautusten oikeellisuudesta ja vahvisti, että X ei ole sopiva Viron pankin määräysvaltainen osakkeenomistaja. Kantelija ja muut pyynnön esittäjät vastasivat EPV:n kirjeeseen 16. tammikuuta 2015 ja toimittivat 27. helmikuuta jäljennöksen Viron tuomioistuimen tuomiosta EPV:lle. Kantelija väitti, että joka tapauksessa hänen oikeusasiamiehelle osoittamansa kantelun tarkoituksena ei ollut saada oikeusasiamieheltä päätöstä pyynnön perusteltavuudesta vaan siitä, käsittekö EPV pyynnön kohtuullisessa ajassa.

18. Kantelija oli samaa mieltä siitä, että pyynnön kohde oli monimutkainen ja että EPV:n oli kerättävä todisteita. Hänen mukaansa EPV ei kuitenkaan ollut käsitellyt asiaa mahdollisimman tehokkaasti. Päätöksessään tutkimuksen aloittamisesta (menettelyn toinen vaihe) EPV näyttää alkaneen keskittyä asioihin, joita olisi pitänyt analysoida kolmannessa vaiheessa (tutkimus). Toisessa vaiheessa ei olisi pitänyt tutkia yksityiskohtaisesti niitä tosiseikkoja, joihin pyyntö perustui, kun taas EPV:n 19. joulukuuta 2014 päivätyssä kirjeessä todetaan, että tällainen yksityiskohtainen tutkimus oli tehty. Kantelijan mukaan EPV:n olisi sen sijaan pitänyt ainoastaan määrittää, täyttikö pyyntö työjärjestyksen liitteessä 2 esitetyt kriteerit.

Oikeusasiamiehen arviointi

19. Kuten kantelija on perustellusti todennut, unionin oikeuden rikkomisen tutkintaa koskevissa Euroopan pankkiviranomaisen työjärjestyksessä ei säädetä määräajoista, joiden kuluessa EPV:n olisi tehtävä i) päätöksiä pyyntöjen hyväksyttävyydestä ja ii) päätöksiä tutkimuksen aloittamisesta. Luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteet edellyttävät kuitenkin, että EPV toimii kohtuullisessa ajassa pyyntöjen käsittelyssä. Tämä vaatimus vastaa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettua prosessuaalista perusoikeutta, jossa edellytetään, että ” [jokaisen henkilön] asiat *käsitellään kohtuullisessa ajassa* ”.

20. Kuten unionin tuomioistuimet ovat useaan otteeseen todenneet, kyseisen määräajan kohtuullisuutta olisi arvioitava ottaen huomioon asian erityiset olosuhteet, kuten asian monimutkaisuus, asianosaisten käyttäytyminen tai menettelyyn liittyvät seikat [5] .

21. Pyyntöä tutkittavaksi ottamista koskevan päätöksensä osalta oikeusasiamies katsoo, että EPV ei pystynyt perustelemaan, miksi sen päätöksen tekeminen kesti kahdeksan kuukautta. Ensinnäkin, kuten kantelija perustellusti väittää, EPV:n vuoden 2012 työjärjestyksen 2.5 artiklassa ja liitteessä 1 vahvistetut tutkittavaksi ottamisen edellytykset, joita sovelletaan nyt käsiteltävään asiaan, ovat luonteeltaan teknisiä, eivätkä ne näytä edellyttävän useiden kuukausien käsittelyä [6] . Vaikka valituksen tekijän EPV:lle 3 päivänä kesäkuuta, 6 päivänä lokakuuta ja 27 päivänä marraskuuta 2013 lähettämät lisätiedot olisivat voineet olla merkityksellisiä arvioitaessa tutkimuksen vireillepanoa, sillä ei varmasti ollut merkitystä tutkittavaksi ottamista koskevan päätöksen kannalta, kun otetaan huomioon liitteessä 1 luetellut perusteet. Oikeusasiamies toteaa myös, että kaikki kantelijan kirjeenvaihtoon liitetyt asiakirjat käännettiin englanniksi.

22. Toisaalta oikeusasiamies pitää perusteltuna aikaa, jonka EPV:ltä kului päättääkseen menettelyn seuraavasta vaiheesta eli alustavasta toteamuksesta, jonka mukaan pyyntö olisi päätettävä aloittamatta tutkimusta.

23. Oikeusasiamies huomauttaa, että sekä vuoden 2012 että vuoden 2014 työjärjestyksessä todetaan, että tämä vaihe on verrattavissa tutkimukseen, vaikka se on luonteeltaan alustava. Vuoden 2012 työjärjestyksen 3 artiklan, jossa määrätään mahdollisuudesta ottaa yhteyttä asianomaiseen toimivaltaiseen viranomaiseen, otsikko on ”Tutkimuksen vireillepano”. Vuoden 2014 työjärjestyksen 4 artikla on vieläkin selvempi. Siinä säädetään mahdollisuudesta ottaa yhteyttä asianomaiseen toimivaltaiseen viranomaiseen, pyynnön esittäjään tai oikeushenkilöön tai luonnolliseen henkilöön tietojen saamiseksi siinä vaiheessa, kun päätetään, pitäisikö tutkimus panna vireille. Sen otsikko on ” **Ennakkotutkimus** ” [7] . Lisäksi liitteessä 2 erotetaan toisistaan myönteiset ja kielteiset tutkimustekijät, jotka on määritettävä ennen kuin tehdään päätös siitä, olisiko pyyntö päätettävä vai aloitettava tutkimus. Näiden tekijöiden luonne (erityisesti myönteiset tutkimustekijät) edellyttää tosiseikkojen, lain ja toimivaltaisen viranomaisen ja pyynnön esittäjien toimittamien tietojen perusteellista arviointia [8] .

24 . Oikeusasiamies toteaa, että yhdentoista kuukauden aikana 15. tammikuuta 2014 (käsiteltäväksi ottamista koskevan päätöksen tekopäivä) ja 19. joulukuuta 2014 välisenä aikana (päivä, jona tehtiin päätös, jossa ilmoitettiin aikomuksesta päättää pyyntö aloittamatta tutkimusta), EPV pyysi Viron viranomaiselta selvityksiä (3. helmikuuta ja 11. huhtikuuta) ja kävi useita keskusteluja pyynnön esittäjien kanssa. Oikeusasiamies myöntää myös, että EPV:n oli analysoitava Viron viranomaisen vastaukset, hankittava kyseisen viranomaisen toimittamista asiakirjoista käännökset ja käsiteltävä monimutkaisia ja laajoja todisteita. Asettaessaan Z-kansion etusijalle pyyntöön nähden EPV toimi lisäksi sisäisen työnsä organisointia koskevan harkintavaltansa rajoissa.

25. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies päättelee, että vaikka EPV ei kyennyt perustelemaan sitä, miksi pyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymistä koskeva päätös kesti kahdeksan kuukautta, se pystyi antamaan selityksen siitä, että sen alustavan päätöksen tekeminen pyynnön käsittelyn lopettamisesta ilman tutkimuksen aloittamista kesti 11 kuukautta (alkaen päivästä, jona käsiteltäväksi ottamista koskeva päätös tehtiin). Tästä syystä ja myös siksi, että EPV i) pyysi anteeksi viivästystä kantelijalle 19. joulukuuta 2014 lähettämässään kirjeessä ja ii) sitoutui ” *varmistamaan, että pyyntöjen käsittelyn etenemisestä tulevaisuudessa saadaan säännöllisempää ajantasaista tietoa*”, oikeusasiamies ei havaitse hallinnollista epäkohtaa.

27. Oikeusasiamies panee lisäksi tyytyväisenä merkille, että tällä hetkellä EPV soveltaa seuraavia sisäisiä määräaikoja: enintään **viisi kuukautta** pyynnön vastaanottamisesta, jotta voidaan päättää pyynnön hyväksyttävyydestä, ja enintään **yksi vuosi** pyynnön vastaanottamisesta, jotta voidaan päättää tutkimuksen aloittamisesta tai lopettamisesta.

Johtopäätös

Kantelua koskevan tutkimuksen perusteella oikeusasiamies päättää asian käsittelyn seuraavalla päätelmällä:

Koska EPV on pyytänyt anteeksi perusteetonta viivästystä kantelijan pyynnön käsittelyssä ja sitoutunut ”varmistamaan, että pyyntöjen käsittelyn etenemisestä tulevaisuudessa toimitetaan säännöllisempiä päivityksiä ”, oikeusasiamies ei havaitse tässä tapauksessa hallinnollista epäkohtaa.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja EPV:lle.

Lisähuomautus

EPV voisi harkita EPV:n projektinhallintavälineen asettamien alkuperäisten määräaikojen virallistamista muuttamalla vastaavasti vuoden 2014 päätöstään unionin oikeuden rikkomisen tutkintaa koskevien menettelysääntöjen hyväksymisestä.

Emily O'Reilly Strasbourg, 6.7.2015

[1] Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24.11.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 1093/2010 (EUVL 2010, L 331, s. 12).

Direktiivin 17 artiklassa, jonka otsikko on ”Unionin oikeuden rikkominen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä tai on soveltanut niitä tavalla, joka vaikuttaa unionin oikeuden rikkomukselta, pankkiviranomainen toimii tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti

2: Pankkiviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai pankkialan osallisryhmän pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja ilmoitettuaan asiasta asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä .”

[2] Neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalan omistusosuuksien hankinnan ja lisäämisen toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja arviointiperusteiden osalta 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY (EUVL 2007, L 247, s. 1).

[3] EPV:n päätös EBA/DC/2012/054, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2012. Nämä säännöt korvattiin 14. heinäkuuta 2014 EPV:n päätöksellä unionin oikeuden rikkomisen tutkintaa koskevista työ säännöistä (EPV/DC/2014/100). Sääntöjen sisältö ei muuttunut merkittävästi.

[4] Päivämäärää ei annettu.

[5] Yhdistetyt asiat T-431/10 ja T-560/10, *Nencini v. parlamentti*, tuomio 4.6.2013, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, 43 ja 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; Asia C-50/12 P, *Kendrion v. komissio*, tuomio 26.11.2013, 96 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.

[6] 2 artikla. Vuoden 2012 työjärjestyksen 5 kohta: ”Pyynnön on koskettava EPV-asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten soveltamista, mukaan lukien 10–15 artiklan mukaisesti vahvistetut tekniset standardit, erityisesti sitä, että toimivaltainen viranomainen ei ole varmistanut, että finanssilaitos täyttää kyseisissä säädöksissä säädetyt vaatimukset. Pyyntöä ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos se kuuluu johonkin liitteessä 1 esitettyyn ryhmään.” Liitteessä 1 säädetään kuudesta selkeästä tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisestä. Pyyntöä ei oteta käsiteltäväksi, jos i) se on nimetön, siinä ei näy lähettäjän osoitetta tai osoite on puutteellinen; (II) valitusta ei ole ilmoitettu; III) valitus ei kuulu asetuksen soveltamisalaan; IV) ei ole mainintaa toimivaltaisesta viranomaisesta, jonka syyksi väitetty unionin oikeuden rikkominen voitaisiin katsoa; v) se koskee yksityishenkilön tai elimen toimia tai tehtäviä; (VI) valitus on olennaisilta osiltaan sama kuin EPV:n jo käsittelemä valitus.

[7] Vuoden 2012 työjärjestyksen 3 artiklan 1 kohdassa määrätään, että EPV:n puheenjohtaja pyytää tarvittaessa toimivaltaista viranomaista toimittamaan tietoja tietyn ajan kuluessa. Vuoden 2014 työjärjestyksen 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Alustavat tutkimukset”, määrätään, että puheenjohtaja voi pyytää asianomaista toimivaltaista viranomaista, pyynnön esittäjää tai muuta oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä toimittamaan tietoja. Vuoden 2012 työjärjestyksen 3 artiklan 2 kohdassa määrätään, että saatuaan kaikki tarvittavat tiedot puheenjohtaja päättää tutkimuksen aloittamisesta ottaen huomioon liitteessä 2 olevan ei-tyhjentävän luettelon tekijöistä.

[8] Vuoden 2012 työjärjestyksen liitteessä 2 (työjärjestyksen liite 2 on lähes sama) määrätään seuraavaa:

” Myönteiset [tutkimus]tekijät: Väitetty rikkominen heikentää oikeusvaltion perusteita (esimerkiksi systeemisiä rikkomuksia, ihmisoikeuksien tai perusvapauksien loukkauksia). Väite koskee rikkomisen uusimista. Väitetyllä rikkomisella voi olla merkittävä ja suora vaikutus EPV:n tavoitteisiin, jotka koskevat seuraavia: sisämarkkinoiden toiminta; rehellisyys, läpinäkyvyys; rahoitusmarkkinoiden tehokkuus ja moitteeton toiminta; sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estäminen ja tasapuolisten kilpailuedellytysten edistäminen; ja parantaa asiakkaiden suojaa.

Negatiiviset [tutkimus]tekijät: Pyyntö soveltuu paremmin toisen henkilön tai elimen käsiteltäväksi; pyyntö soveltuu paremmin muiden keinojen käsittelyyn (esimerkiksi vertaisarviointi, sovittelu); pyyntö vaikuttaa aiheettomalta tai haitantekoiselta.”